

Nr 1186

Av herr **Wennerfors** och fru **Mogård**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 25, angående musik- och dansutbildning m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1028 i Första kammaren)

Utbildningen av talpedagoger har länge varit föremål för debatt. Musikutbildningskommittén föreslog en utbildning av s. k. logonomer som skulle innebära att en ny typ av utbildning infördes vid sidan av den utbildning av logopedier som sedan några år anordnats i karolinska institutets regi på försök liksom vid sidan av den utbildning av talpedagoger eller logoped-assistenter som är förlagd vid lärarhögskolorna i Stockholm och Göteborg.

Departementschefen anför emellertid i Kungl. Maj:ts proposition 25 att det måste göras förnyade överväganden. Vi noterar detta ställningstagande med tillfredsställelse men vill uttala förhoppningen att igångsättningen av den permanenta utbildningen inte skall fördröjas alltför länge. Samtidigt understryker vi nödvändigheten av att den aviserade snabbutredningen tillförs tidigare saknad expertis. Vi tänker i första hand på odontologisk, medicinsk och pedagogisk expertis. Vidare vill vi anföra följande.

Begreppen logopedier, logopedassistent och logonom anser vi vara onödiga. Namnet talpedagog är fullt tillräckligt och täcker väl den yrkesverksamhet det här är fråga om.

När det gäller den grundutbildning som skall krävas för dem som söker sig till talpedagogutbildningen vill vi förorda en så vid ram som möjligt. I huvudsak bör den vara gymnasial, men särskild hänsyn till den personliga fallenheten för uppgiften bör tagas. I remissbehandlingen av musikutbildningskommitténs betänkande underströks detta särskilt av skolöverstyrelsen.

Innehållet i utbildningen bör bl. a. omfatta:

1. Talapparaturens anatomi, fysiologi och rörelselära (artikulatorisk fonetik)
2. Audiologi och akustik
3. Perception
4. Ansiktets antropologi d. v. s. medicinska och odontologiska aspekter
5. Pedagogik, psykologi och psykiatri
6. Språkhistoria
7. Praktisk undervisning.

Frågan om var utbildningen skall placeras är svårbedömbär. Mycket talar för att ett självständigt institut borde etableras. Emellertid står inte de höga kostnaderna för administration o. d. i rimlig relation till den relativt ringa omfattning som detta institut ändock får. Vi vill således förorda att utbildningen av talpedagoger anordnas vid någon av landets lärarhögskolor.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t ge till känna

1. att den aviserade snabbutredningen tillförs odontologisk, medicinsk och pedagogisk expertis,
2. att yrkesbenämningen fastställs bli talpedagog,
3. att grundutbildning i huvudsak skall vara gymnasial,
4. att vid prövningen av utbildningens innehåll beaktas vad som anförts i motionen,
5. att den framtida utbildningen av talpedagoger anordnas vid någon av landets lärarhögskolor, samt
6. att vad som i övrigt anförts i motionen beaktas.

Stockholm den 19 mars 1970

Alf Wennerfors (m)

Britt Mogård (m)
